

TORE JOHANSEN

«Open Minds»

Tore Johansen (tp), Sarah Riedel (v), Lars Jansson (p), Thomas Fønnesbæk (b), Paul Svanberg (dr)

INNER EAR INEA17

Under årets Bodø Jazz Open hadde man gitt trompeteren Tore Johansen i oppdrag å lage et bestillingsverk som skulle fremføres i Bodø Domkirke. På den konserten spilte Vigleik Storaas piano, svenskene Sarah Riedel sang og Palle Danielsson spilte bass, mens den britiske mester, John Surman trakterte baritonsaksofonen og Tores bror, Roger, spilte trommer.

Fra den konserten er det bare kapellmesteren selv og sangerinnen Sarah Riedel som er blitt med inn i N-lento Studio i Göteborg for å få verket ut på plate.

Hvorfor vet jeg ikke, kanskje trengte man en litt annen sammensetning når dette skulle gjøres overføres til en studioproduksjon, eller kanskje var de andre musikerne opptatt på annet hold?

Men egentlig spiller det ingen rolle. Tore Johansen har igjen bevist at han er en dyktig komponist og trompetist, med en egen evne til å plukke de rette musikerne til sine prosjekter.

På «Open Minds» får vi noen låter komponert av Johansen selv, og i de låtene hvor Sarah Riedel medvirker, er tekstene skrevet av ingen ringere enn

Nobelprisvinneren Tomas Tranströmer. Det hele avsluttes med den usigelig vakre «Alla ska sova, før nu är det natt» av Astrid Lindgren og Georg Riedel. Men før det får vi servert en perlerad av vakker musikk, gjort av fem musikere som kommuniserer perfekt. Hør bare på pianospillet til Lars Jansson - et undervurdert geni på pianokrakken. Johansens spill ligger tett på den måten Kenny Wheeler trakterte trompeten i sine velmaktsdager, og med Sarah Riedels særegne og vakre stemme på toppen (den ordløse sangen på andresporet «Open Minds, part 1»), gjør dette til en innertier. Johansens spill låter veldig nordnorsk, litt kjølig og vidåpent.

Og når man har tatt i bruk poeten Tranströmers inderlige og flotte tekster, som prikken over i'en, så er det egentlig ikke stort mer å si enn - løp å kjøp!.

Dette er blitt en aldeles nydelig plate som bør selge i bøtter og spann til alle som har en viss interesse for åpent og vakkert trompetspill.

Og når vi får Lindgren og Riedels funky vuggesang til slutt, så er det bare å slukke lyset og begi seg inn i de gode drømmers land.

Jan Granlie

mer til Sonya og Gunnar Svenssons Septett fra 1951 med «Dedicated to you» og «Perdido», særlig den siste. Kanskje ikke så rart at jeg rykket til i godstolen, for her opptrer ved siden av kapellmesteren på piano, Rolf Ericson (tp), Arne Domnerus (as), Carl-Henrik Norin (ts), Lars Gullin (bs), Yngve Åkenberg (b) og Jack Norén (dr). Joda, de fikk det til på femtitallet, disse svenskene! CD nr. 2 kalles en bonus-CD, og den er ikke på høyde med den første. Kjennes litt overflødig, men er sikkert mer interessant for svenske lyttere.

Vi kan ellers notere at de norske musikerne Andreas Skjold (tb) og Kristian Berghheim, for anledningen på altsaksofon, deltar på noen av sporene. Herrene Putte Wickman (cl), Bengt Hallberg (p) og Bengt-Arne Wallin (tp) dukker også opp.

Det følger med et teksthfte som inneholder er kort biografi og komplette data om innspillingene. Slikt noe får du ikke på Spotify!

Harald Opheim

IG HENNEMAN SEXTET

«Live at the Ironworks Vancouver»

WIG 21

Sett fra én vinkel begynte det med den fine kanadiske pianist Marilyn Lerner (f. 1957), som for tjue år siden etablerte sin Queen Map Duo sammen med den ett år yngre landskvinne og høyt respekterte bassklarinetist Lori Freedman. Fra 1996 ble den nederlandske bratsjist Ig Henneman leilighetsvis medlem av trioversjonen Queen Map Trio. Nå har Henneman formet en sekstett ved tilføyelsen av hennes landsmenn Ab Baars på tenorsaksofon, klarinett og en kinesisk bambusfløyte og Wilbert de Joode på bass samt den tyske trompet-sprellemann Axel Dörner, som etter en studieinnspilling, «Cut a Caper», her fremtrer live fra et gammelt jernverk i Vancouver. Og selv uten trommeaggregat er det straks klart at gruppen formår å støpe jernsterke produkter. «Tracks» er den innledende av Henne-

mans samtlige seks komposisjoner. Med et øyeblikkelig friskt nærvær spruter instrumentene frem i frie, kollektive innfall med spesielt markerte bidrag fra Dörner, Freedman og Lerner. Derpå følger «Prelude for the Lady with the Hammer», et lyrisk stemt tema for klaver, klarinett og bassklarinet, som - tittelbetegnende - brytes av skarpt skårne akkorder fra trompet og bratsj, hvis mønster fastholdes under en vital strøken bass-solo, før «Lyrikken» vender tilbake. Men når de hammersterke kvinner overlater hovedrollene til Baars shakuhachi-fløyte og Dörners trompet i «Kindred Spirits», oppleves kun en lang, slepende ørkenvandring ut fra en bestandig bindende basistone. Og selv om «Light Verse» har en interessant serie pauserede figurstrips som utgangspunkt, fører det bare til en rekke (i seg selv interessante) lydekssesser på trompet, tenorsaksofon og bratsj, som mister sammenheng. Det går best i de mer faste temausspill som postboperen «Bold Swagger» med viril bassklarinettsolo av Freedman og den spennende post-Mingus-aktige «A 'n B» med perlende solospill av Lerner og velgjørende Aylersk tenorsolo av Baars, holdt i live av Dörners trompetinjeksjoner.

Alt i alt frembyr Henneman et antall stimulerende og velformede komposisjoner, men iblandet noen litt for slappe løsninger i lengre forløp. Som instrumentalist på platen er hun best i sine lydkoloreringer i ensemblet. Som helhet er det energien og kreativiteten, som i beste stunder er sekstettens varemerke - sett ut fra denne live-versjon.

Bjarne Søltøft

YARON HERMAN

«Alter Ego»

ACT 9530-2

Yaron Herman er født og vokst opp i Israel, men bor i dag i Paris. Etter en lovende junior-karriere som basketballspiller, satte en kneskade en stopper for videre spill, og fra han var 16 år fokuserte han på pianoet. Årets plate er hans sjette totalt, og hans andre på tyske ACT. Hans forrige, «Follow the White Rabbit», ble utgitt i

2010.

Mens hans siste plater før denne har vært trio-innspillinger, har Herman nå utvidet til en kvartett, med Emile Parisien på tenor- og sopran-saksofon, Stephane Kerecki på bass og Zvi Ravitz på trommer. Dessuten er Logan Richardson med på altsaksofon på noen låter.

Dette er impresjonistisk musikk, Herman synes å være inspirert av Maurice Ravel. Med en god dash Keith Jarrett kastet inn. Denne siste inspirasjonen er klart tydelig på det første sporet, «Atlas and Axis», tittelen refererer til navnene på de to øverste halvkløvene, den øverste virvelen er navngitt som Atlas fordi den bærer hodet. Jeg hører også etter hvert en innflytelse fra Oregon, spesielt på spor hvor Parisien spiller sopran-saksofon, lytt bl.a. på sporet «La confusion sexuelle des papillons» (!). Hermans pianospill reflekterer i betydelig grad også Brad Mehldaus spillestil (lytt f.eks. på solosporet «Your Eyes»).

Det framgår av dette at musikken er global improvisert musikk, i den forstand at det ikke er amerikansk jazz, ikke israelsk, preget av europeisk kunstmusikk med en klar affinitet til kontrapunkt-baserte arrangementer. Opptaket er gjort i Pompano i sør-Frankrike tidligere i år, med Philippe Gaillat ved spakene. En godt tilrettelagt lyd, med tilstrekkelig klarhet og åpenhet, hvor alle er lagt klart framme i lydbildet. Kanskje ville jeg ha foretrukket at Ravitz' trommer var lagt litt lenger bak i bildet, men det er småprik.

Totalt sett en vellykket produksjon. Neste gang jeg får sjansen til å høre den for meg til nå ukjente Yaron Herman live, vil jeg definitivt gripe den. Johan Hauknes

HOFF ENSEMBLE

«Quiet Winter Nights»

Jan Gunnar Hoff (p), Børge Petersen-Øverleir (g), Arild Andersen (b), Rune Arnesen (perc), Mathias Eick (tr), Annbjørg Lien (voc, nøkkelharpe, hardingfele), Helene Bøksle (voc), Sondre Bratland (voc), Unni Wilhelmsen (voc), Tomine Harket (voc), Bjørn

Johan Muri (voc)

2L 087LP

Det var noe veldig kjent med musikken fra denne plata, men det var ikke før ungene mine hørte den at brikkene falt på plass. - Hører du på Blåfjell-musikk? spurte minstejenta. Og det er selvsagt musikken til Geir Bøhren og Bent Åserud med tekst av Gudny Hagen fra NRKs populære julekalender om nissene på Blåfjell som danner grunnlaget for arrangementene til Jan Gunnar Hoff og hans eminente ensemble av musikere og vokalister. Særlig synes jeg Rune Arnesen sitt perkusjons-spill er strålende og bidrar sterkt til at låtene ikke blir for ensformige og nedpå, men konsertmester Hoff sitt pianospill er også delikat, og Mathias Eick sitt trompetspill fyller perfekt ut på de låtene han er med på. Det er vanskelig å finne favorittlåter når det er så mange høydepunkter som her, men «Vilge Fjellgutt» med Sondre Bratland på vokal er strålende. Det samme med «Vesle, rare bygdeunge» med Helen Bøksle bak mikrofonen. Lyden er aldeles strålende på denne utgivelsen, men så blir man lett bortskjemt når det er plateselskapet 2L som står som utgiver. De har vunnet flere Grammy-priser for lyd kvaliteten sin, og «Quiet Winter Nights» står ikke tilbake for noen av dem. Plata kan for øvrig lastes ned digitalt i høyoppløst format og kjøpes som LP. Nå kan vinteren bare komme.

Roy Ervin Solstad

HULLYBOO

«Bønner og Flesk»

Marius Hirth Klovning (g), Bjørnar Kaldefoss Tveite (b) Mats Mæland Jensen, Oscar Grøneberg (p), Adrian Waade (vl), Torstein L. Larsen (tp) Olav Slagsvold (ts) Henrik Nørstebø (tb) NORDCD1211

Dette er en ung, ny gitartrio der strengeinstrumentene møttes mens de gikk på ungdomsskolen på Voss. Bassisten møtte trommeslageren på Sund Folkehøgskole, og de tre virker som de har funnet hverandre i en felles kjærlighet for country, blues og andre veldig amerikanske musikkformer. De låter ikke så ulikt Bill Frisell-trioen på

abonner på jazznytt
www.jazznytt.no